

ת"פ 56900/11/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אחמד בן קאיד אלקטנאני

בית משפט השלום בבאר שבע

ג' תשרי תשפ"ג
28 ספטמבר 2022

ת"פ 56900-11-18 מדינת ישראל נ' אלקטנאני

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד דניאל גלעד

נגד

הנאשם

אחמד בן קאיד אלקטנאני

ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק ותחמושת, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות המנויות בפרק א' בכתב האישום, סיכמו ביניהם הנאשם ובן משפחתו חליל אלקטנאני, כי חליל יחביא בביתו של הנאשם תיק ובו אמצעי לחימה מסוגים שונים.

במסגרת סיכום זה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה אך לפני תאריך 05.11.18, מסר חליל לידי הנאשם ילקוט ובו, בין היתר, מטען חבלה ללא מקורות מתח הבנוי ממקלט אלחוטי, נפץ חבלה חשמלי, חומר נפץ מרסק במשקל 250 מיליגרם, המאוגדים באמצעות סרט בידוד בצבע שחור; 4 מחסניות M16 ובהן 188 כדורים בקוטר 5.56 מילימטר, 179 כדורי 5.56 מילימטר בתפזורת; זוג מחסניות M16 ריקות; רימון הלם M7290, כשהם עטופים בתוך חולצה וכובע "חם צוואר".

הנאשם החביא את הילקוט בחדר השינה בביתו, שכונה 14, בית 153, רהט - מעל ארון הבגדים.

לנאשם יוחס, כי החזיק בנשק בצוותא עם אותו חליל.

כתב האישום הוגש בחודש 11/18.

התיק הגיע לטיפולו של מותב זה בחלוף כשנה - בחודש 11/19.

ההגנה כפרה בעבירה שבכתב האישום. טענתה המרכזית של ההגנה היתה, כי אכן קיבל ילקוט מאותו חליל והחזיק אותו בביתו, אך לא ידע על תכולת הילקוט.

המועדים לשמיעת הראיות נדחו מספר פעמים, בין היתר בשל מגפת COVID 19 וכן תאונת עבודה שעבר הנאשם, אשר נפגע בראשו. דיונים נוספים נדחו בשל כניסת משפחת הנאשם ל"הסגר" מחשש לנזקת דם; אי התייצבות עדים; ועוד.

מטעם התביעה, העידו העדים הבאים:

- ע.ת. 1 (ע.ת. 3 בכתב האישום) - חוקר בתחנת רהט - רנ"ג שי מלול;
- ע.ת. 2 (ע.ת. 5 בכתב האישום) - ראש צוות בילוש - רס"מ אלירן שוורץ;
- ע.ת. 3 (ע.ת. 9 בכתב האישום) - בלש - רס"מ רוני אבוהרון;
- ע.ת. 4 (ע.ת. 10 בכתב האישום) - לוחם - רס"מ מאיר צרפתי;
- ע.ת. 5 (ע.ת. 1 בכתב האישום - בפרוטוקול סומן בטעות ע.ת. 4) - בן דודו של הנאשם - עבד אל רחמאן קטנאני;
- ע.ת. 6 (ע.ת. 2 בכתב האישום - בפרוטוקול סומן בטעות ע.ת. 5) - אחי הנאשם - מחמד קטנאני.

מטעם ההגנה - העיד הנאשם בלבד.

מטעם התביעה הוגשו המוצגים הבאים:

- אמרת הנאשם מיום 06.11.18, שעה 13:03 - מסומנת 16 בתיק החקירה - ת/א1;
- תמליל החקירה דלעיל - ת/ב1;
- אמרת הנאשם מיום 06.11.18, שעה 17:47 - מסומנת 14 בתיק החקירה - ת/א2;
- תמליל החקירה דלעיל - ת/ב2;
- אמרת הנאשם מיום 10.11.18, שעה 14:48 - מסומנת 8 בתיק החקירה - ת/א3;

- תמליל החקירה דלעיל - ת/ב3;
- אמרת הנאשם מיום 14.11.18, שעה 10:18 - מסומנת 6 בתיק החקירה - ת/א4;
- תמליל החקירה דלעיל - ת/ב4;
- דוח עימות בין הנאשם לבין חליל אלקטנאני מיום 10.11.18 - מסומן 9 בתיק החקירה - ת/א5;
- תמליל העימות דלעיל - ת/ב5;
- דוח עימות בין הנאשם לבין ע.ת. 5 מיום 14.11.18 - מסומן 3 בתיק החקירה - ת/א6;
- תמליל העימות דלעיל - ת/ב6;
- תמליל שיחה מבוקרת הנאשם ביחד עם חליל אלקטנאני מיום 07.11.18 - ת/א7;
- תמליל שיחה מבוקרת הנאשם ביחד עם חליל אלקטנאני מיום 08.11.18 - ת/א8;
- תמליל שיחה מבוקרת הנאשם ביחד עם חליל אלקטנאני מיום 09.11.18 - ת/א9;
- תמליל שיחה מבוקרת הנאשם ביחד עם חליל אלקטנאני מיום 10.11.18 - ת/א10;
- תמליל שיחה מבוקרת הנאשם ביחד עם עבד אל רחמן מיום 12.11.18 - ת/א11;
- תמליל שיחה מבוקרת הנאשם ביחד עם קאיד אלקטנאני מיום 12.11.18 - ת/א12;
- דוח מסכם חקירת מז"פ בעריכת רס"ב אורן חברוני, נושא תאריך 13.11.18 - ת/13;
- חוות דעת מומחה - מחלקת החבלה במטה הארצי, ירושלים, בעריכת רפ"ק מעוז בר טור - ת/14;
- דוח חיפוש מיום 05.11.18 בעריכת ע.ת. 3 - ת/ב15;
- בקשה להוצאת צו חיפוש, רס"ר ארז פנקר - ת/ג15;
- החלטת השופט בצו חיפוש - ת/ד15;
- תצ"א שצולם לבקשה לצו חיפוש - ת/ה15;
- דוח פעולה בעריכת ע.ת. 4 מיום 05.11.18 - מסומן ק"ב בתיק החקירה - ת/א16;
- דוח פעולה בעריכת ע.ת. 4 מיום 06.11.18 - מסומן צ"ג בתיק החקירה - ת/ב16;
- דוח פעולה בעריכת ע.ת. 3 מיום 05.11.18 - מסומן ק"ט בתיק החקירה - ת/17;

- דוח פעולה בעריכת ע.ת.2 מיום 05.11.18 - מסומן כ"ב בתיק החקירה - ת/א18;
- דוח פעולה בעריכת ע.ת.2 מיום 06.11.18 - ת/ב18;
- דוח פעולה בעריכת סמ"ר אפיק פרגפור מיום 05.11.18 - ת/19;
- דוח פעולה בעריכת רס"ר אברהם מלקו מיום 05.11.18 - מסומן כ' בתיק החקירה - ת/20;
- דוח פעולה בעריכת רס"ל יונתן חיימוב מיום 05.11.18 - מסומן כ"א בתיק החקירה - ת/21;
- מזכר בעריכת רס"ב אורן מלינקר מיום 08.11.18 - מסומן פ"א בתיק החקירה - ת/22;
- מזכר בעריכת רס"ר אליאל שלום מיום 08.11.18 - מסומן ס"ב בתיק החקירה - ת/23;
- מזכר בעריכת רס"ר אורן חן מיום 25.11.18 - ת/א24;
- מזכר בעריכת רס"ר אורן חן מיום 06.11.18 - מסומן פ"ו בתיק החקירה - ת/ב24;
- מזכר בעריכת רס"ר אורן חן מיום 13.11.18 - ת/ג24;
- מזכר בעריכת רס"ר אורן חן מיום 11.11.18 - מסומן ע"ב בתיק החקירה - ת/ד24;
- אמרת עבד אל רחמן קטנאני מיום 12.11.18, שעה 18:50 - מסומנת 7 בתיק החקירה - ת/א25;
- אמרת עבד אל רחמן קטנאני מיום 14.11.18, שעה 16:19 - מסומנת 9 בתיק החקירה - ת/ב25;
- אמרת מוחמד קטנאני מיום 09.11.18, שעה 17:07 - מסומנת 10 בתיק החקירה - ת/א26;
- אמרת מוחמד קטנאני מיום 18.11.18, שעה 15:09 - מסומנת 18 בתיק החקירה - ת/ב26.

מטעם העד - ע.ת.6 - הוגשה תעודה רפואית - ע/1.

מטעם ההגנה - העיד הנאשם.

מטעם ההגנה - לא הוגשו מוצגים כלשהם.

הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב (ההגנה - לאחר מספר ארכות שניתנו להגנה בשל נסיבות אישיות של הסניגור).

מכאן - הכרעת דין זו.

סיכום התמונה הראייתית

להלן, תובא סקירת הראיות, ככל שיש בהן כדי לתרום להכרעה.

ע.ת.1 רנ"ג שי מלול - משמש כחוקר פשעים בתחנת רהט.

בחקירתו הראשית, מסר, כי חקר מספר מעורבים בתיק, לרבות הנאשם; ערך עימותים; ואף דאג להקלטת שיחות בין הנאשם לבין האחרים בתא המעצר.

בחקירתו הנגדית, אישר, כי המידע המודיעיני בתיק לא נקב בשמו של הנאשם אלא בשמו של חליל.

העד מסר, כי מודע לכך שהוגש כתב אישום גם נגד אותו חליל.

ע.ת.2 רס"מ אלירן שוורץ - שימש, במועד הרלוונטי, כראש צוות בילוש בתחנת רהט.

בחקירתו הראשית, סיפר כי, הוביל את החיפוש שנערך בבית הנאשם. טרם החיפוש - תדרך את הכוחות בתחנת המשטרה.

כשהגיעו לבית הנאשם - דפקו בדלתות ובחלונות ולא היה מענה. לכן - יצא לחזית הבית על מנת לראות אם ישנם קרובי משפחה של בעל הבית ולגרום לכך שהוא יגיע למקום. לאחר מספר דקות - הגיע בחור בשם חאלד ו-ע.ת.3 הציג לו את צו החיפוש ושאל אותו, אם הוא יכול להתקשר לבעל הבית, כדי שיהיה עד לחיפוש. אותו חאלד השיב, שאין לו בעיה להיות בעצמו עד לחיפוש. למרות זאת, ביקשו ממנו השוטרים להתקשר ולאחר מספר טלפונים השיב, שרעייתו של בעל הבית תגיע בתוך 5 דקות. לאחר שחלפו יותר מ-25 דקות ולא הגיע אף אחד, ביקשו ממנו להתקשר שוב, ואז הוא השיב שהאישה לא תגיע ושגם הוא לא מעוניין להיות עד לחיפוש, ועזב את המקום.

העד יצר קשר עם מפקדו, הסביר לו מה קורה, ולאחר כ-40 דקות ניתן אישור להיכנס לבית תוך צילום החיפוש. דלתות הבית היו נעולות, אך אחד מהחלונות היה פתוח ועורכי החיפוש נכנסו דרכו. תחילה, ערכו סריקה על מנת לוודא שאין אף אחד בבית ולאחר מכן חיפשו חדר, חדר. בחדר שינה עם שלוש מיטות יחיד, נתפס התיק ובו הפריטים נושאי כתב האישום, מעל ארון בגדים. כשהבינו את תכולת התיק - הוזמן חבלן. בשל העוצמה של המטען - הוזמן גם רובוט. החבלנים סיימו את עבודתם עם המטען והרימו.

בשלב מסוים, קיבל העד הוראה לעצור את נג'לה אלקטנאני, שהיא רעייתו של בעל הבית הנקוב בצו. העד הודיע לה על מעצרה ושוטרת שהיתה עמו - שיר אביעוז - אזקה אותה. למחרת - נתבקש לעכב את המחזיק בבית ואת אביו, הגיע

למקום, עיכב אותם והביאם לתחנה.

בחקירתו הנגדית של עד זה - לא נמצאה רלוונטיות.

ע.ת.3 רס"מ רוני אבוהרון - שימש, במועד הרלוונטי, כבלש בתחנת רהט.

בחקירתו הראשית, סיפר העד, כי השתתף בעריכת החיפוש. העד חזר על הסיפור, שסיפר ע.ת.2 בחקירתו הראשית והוסיף, כי הכיר את אותו חאלד וכן את בני המשפחה מפעילות קודמת. לדבריו, כרבע שעה בהם המתינו לרעייתו של בעל הבית, אשר עבדה במרפאת שיניים בקרבת מקום, קיבל אותו חאלד טלפון מאחיו בשם מרג'וב ואותו אח אמר לחאלד לא להיות עד לחיפוש. אז עזב חאלד את המקום.

במהלך החיפוש, שוטר בשם חיימוב מהיחידה הטקטית של מג"ב, הוא שגילה את התיק ולאחר מכן - שוטר נוסף מאותה יחידה בשם - מלכוב. העד עצמו הוציא מהתיק את המטען ולאחר שנמצא המטען - בודד הכוח את המקום והזמין את החבלה, וגם רובוט משטרה.

בחקירתו הנגדית של עד זה - לא נמצאה רלוונטיות.

ע.ת.4 רס"ר מאיר צרפתי - שימש אף הוא, כבלש בתחנת רהט במועד הרלוונטי.

חלף חקירתו הראשית, הוגשו דוחות הפעולה שערך עד זה (ת/16 א - ב).

בהתאם לדוח הפעולה ת/16א', מתאריך 05.11.18 שעה 09:51 השתתף העד בעריכת החיפוש בביתו של קאיד אלקטנאני (אבי הנאשם). העד חזר על תיאוריהם של העדים האחרים בנוגע לאופן הכניסה לבית. העד מסר, כי המתינו כ-25 דקות לרעייתו של בעל הבית ולאחר מכן - אותו חאלד קיבל שיחת טלפון מאותה רעייה, מסר, כי אינו מעוניין להיות עד לחיפוש ועזב את המקום.

העד הוא שאיתר את החלון הפתוח בחלקו האחורי של הבית שדרכו נכנסו השוטרים לבית.

החיפוש החל בסלון ולאחר מכן עברו לחדרים. בחדר הראשון הבחין השוטר יונתן חיימוב בתיק גב מעל הארון, הוריד אותו למטה, מסר אותו לידי השוטר מלכוב, שהעביר אותו לע.ת.3. ע.ת.3 חבש כפפות, פתח את התיק ואז הם הבחינו בתחמושת. תכולת התיק נפרסה על הרצפה ואז הבחינו בדבר מה בתוך "חם צוואר" וחולצה ירוקה, חפץ שעטוף בניילון ונראה כמו רימון יד. ע.ת.3 פתח בזירות את הניילון וראו משהו שנראה כמו מטען והחולצה הכילה מחסניות של M16. לאחר מכן הוזמן חבלן.

האירוע הסתיים בשעה 12:22.

בהתאם לדוח ת/16ב', מיום 06.11.18 שעה 09:27 - השתתף העד, ביחד עם צוות יס"מ של תחנת רהט, בעיכוב הנאשם ואביו והבאתם לחקירת המשטרה.

בחקירתו הנגדית, אישר העד, כי תכולת התיק הוצאה בהדרגה, פריט אחר פריט.

העד שלל אפשרות, כי התיק הוצא מחוץ לבית והסביר, כי בשל הצורך בהזמנת חבלן נשארה התכולה שלו בתוך הבית.

ע.ת.5 (בפרוטוקול סומן בטעות כ- ע.ת.4), הוא בן דודו של הנאשם, שנמנע מלהתייצב לדיונים ולכן הובא בצו. עוד הוברר, כי ב"כ הנאשם מסר ייעוץ לעד זה בשלב החקירה (הן הנאשם והן העד מסרו, כי אין להם טענה בנוגע לכך).

העד נמנע מלשתף פעולה עם התביעה ולפיכך - מתוקף סמכותו של בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 179 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 - הוכרז כעד עוין. אמרותיו של העד במשטרה הוגשו בהתאם להוראות סעיף 10א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א - 1971.

באמרת העד מיום 12.11.18 שעה 18:50 (ת/25א), לאחר שנועץ בעו"ד, מסר העד, כי הנאשם הוא בן דודו וגם חליל הוא בן דודו. העד נתון בנתק עם חליל אך הוא בקשר עם הנאשם והם נפגשים בסופי שבוע (ש' 10), אך לאחר מכן תיקן, כי אינם נפגשים אלא הוא רק רואה את הנאשם ברחוב ואומר לו "שלום שלום" (ש' 16).

באמרתו השניה מיום 14.11.18 שעה 16:19 (ת/25ב), אישר, לאחר שנועץ בעו"ד, כי בהקלטה שהושמעה לו הדברים הם הנאשם והוא עצמו. לאחר מכן, חזר בו וטען, כי אינו יודע מי הדוברים. לאחר מכן, כשהושמעה לו שוב ההקלטה, אישר, כי כשאמר לנאשם "אתה איבדת את הדברים?" התכוון למה שנתפס אצלו אך ידע שהוא שם את הדברים בבית שלו מתוך מה שנאמר לו בתחנת המשטרה.

העד הכחיש, כי שאל את הנאשם מה אמר בחקירה וכי התייעץ עמו מה לומר בחקירה שלו (של העד).

בהמשך, מסר העד, כי חליל ביקש גם ממנו שישים את התיק אצלו (אצל העד) אך הוא (העד) לא הסכים.

העד הכחיש, כי התיק היה בביתו וכי הוא אמר לחליל ולנאשם שהוא אינו מוכן יותר לשמור על התיק.

בהמשך, מסר העד, כי חליל התקשר אליו ואמר לו שהתיק מאחורי הבית שלו (של העד). חליל ביקש ממנו להחביא את התיק בביתו. העד לא נגע בתיק, התקשר לחליל לאחר חצי שעה ואמר לו, שהתיק באותו מקום ושהוא לא נגע בו.

כשהציע לו החוקר רס"ר חן אורן לומר את האמת, השיב, כי חליל שם את התיק, דיבר איתו בטלפון והעד אמר לו, שהוא לא מוכן לשים את התיק בבית שלו. לאחר כמחצית השעה התקשר אליו שוב העד, ואמר לו שהתיק עדיין במקום ואז העביר חליל את התיק אל הנאשם.

כשנשאל, אם נגע במה שיש בתיק השיב, כי כמה ימים לפני החיפוש היה אצל הנאשם בביתו, הנאשם הביא את התיק, הראה לו את המחסניות והעד שאל אותו, למה הוא שם את זה אצלו בבית והעד הציע לו להחזיר את זה לחליל, כדי שחליל "לא ילביש לו תיק" (ש' 81 - 85). העד סיפר לנאשם, שחליל רצה לשים את התיק גם בביתו שלו (של העד) והעד סירב לכך. כשהנאשם הראה לו את התיק, הם ישבו במרפסת בחוץ. הנאשם הראה לעד שתי מחסניות M16 ריקות. לטענת העד - ברימונים ובמטענים - לא נגע, אך הנאשם אמר לו שיש אותם בפנים.

לטענת העד, לא ראה את חליל שם לו את התיק בגינה אך חליל אמר לו בטלפון, ששם לו את זה מאחורי הבית. העד גם לא ראה את חליל לוקח את התיק לנאשם, אך ידע זאת מתוך כך שהנאשם סיפר לו זאת. לדבריו, הנאשם ישב אצלו בבית ואמר לו, שחליל לחץ עליו והוא מפחד מחליל. כאמור, העד הציע לנאשם להתקשר לחליל שיבוא לקחת את התיק כדי שלא יסבך אותו (את הנאשם) וגם את בני משפחתו.

הזמן בו חליל שם את התיק מאחורי ביתו של העד היה כחמישה או שישה ימים לפני החיפוש.

הנאשם סיפר לעד, שהיה רוצה "לפתוח" על חליל, אך הוא אינו עושה כן בשל כך שהוא מכבד את דודו - מרזוק.

כשהושמעה שוב ההקלטה לעד - זיהה את קולו ואת קולו של הנאשם.

כשהוטח בעד, כי לדברי הנאשם - היה התיק אצלו (אצל העד) בבית מספר ימים והנאשם אף ראה את התיק אצלו בבית וחליל ביקש מהנאשם לקחת את התיק מהבית (של העד) ואז חליל לקח את התיק והעביר אותו לנאשם השיב העד, כי התיק לא נכנס כלל לביתו.

כשנשאל, מדוע רק בחלוף כמחצית השעה התקשר לחליל ואמר לו לקחת את הדברים השיב, כי ניסה להתקשר אליו שלוש או ארבע פעמים גם קודם לכן אך חליל לא ענה.

באמרת העד מיום 16.11.18 שעה 11:31 (ת/25), הכחיש, לאחר שנועץ בעו"ד, כי פתח את התיק ביחד עם הנאשם ושב על טענתו, כי ראה רק שתי מחסניות ריקות, שהנאשם נתן לו להחזיק.

בחקירתו הראשית בבית המשפט, אישר, כי הדוברים בהקלטה הם הנאשם והוא עצמו.

לדבריו, ידע שהוא מוקלט, אך בהמשך עדותו - חזר בו מכך.

למרות זאת, טען העד, כי הנאשם לא אמר לו דבר בנוגע לחליל. עוד הוסיף, כי אינו יודע למה התכוון כאשר שאל את הנאשם, אם הוא "פתח על מישהו" או אם "איבד משהו". כן טען, כי אינו זוכר את הסיפור עם התיק ואף אינו זוכר מה היה בתוכו. כל שהוא זוכר הוא שבשל התיק הזה נכנס למעצר.

לאחר ניסיונות לדובבו אישר, כי התיק הגיע מחליל אליו וגם אל הנאשם, אך טען, כי התיק אינו שייך לאף אחד מהם. בנוגע אליו טען, כי חליל הביא את התיק ואמר לו לשים אותו לחצי שעה ושהוא (חליל) יחזור לקחת אותו. לדברי העד, השיב לחליל, שאינו שם דברים כאלה בבית. עם זאת, עמד על כך שלא ידע מה יש בתיק, למעט העובדה, שחליל ציין שמה שיש בפנים יכול להיות שווה 30,000 ₪. לאחר מכן, ראה את התיק שוב בביתו של הנאשם. עם זאת, טען העד, כי הנאשם עצמו לא ידע מה יש בתוך התיק.

בהמשך טען, כי כשהיה עם הנאשם ראו שניהם שיש בתיק מחסניות ולא ראו שיש מטען. לדבריו, הוא כלל אינו יודע מה זה מטען, וכשהחוקר אמר לו שיש בתיק מטען חשב שמדובר על "מטען של טלפון".

לדבריו, חליל שם את התיק אצל הנאשם יום לאחר שהתיק היה אצלו (אצל העד).

כשהשמעה לעד הקלטת שיחתו עם הנאשם בנוגע להיתכנות הימצאות DNA או טביעות אצבע על הפריטים בתיק, לאחר שטען קודם, כי אינו זוכר דברים - הנהן לאישור, שהדברים נאמרו.

כשהוצג לעד התיק בסרטון ת/15א' השיב, כי אינו מכיר את התיק, כי אינו מכיר את תכולתו וכי המחסניות שראה היו מחוץ לתיק.

העד אישר, כי במהלך שהותו במעצר קילל את חליל, היות שבגללו נעצר.

העד טען, כי לא ראה תרסיס - "ספריי" בתוך התיק, וזאת גם לאחר שעומת עם כך, שבחקירה אישר, שראה "ספריי".

בחקירתו הנגדית אישר העד, כי בתקופה הרלוונטית היה משתמש בסם מסוכן מסוג חשיש אך לדבריו - לא השתמש בסם בזמן מעצרו.

העד חזר על הסיפור, כי חליל נתן לו את התיק לשים אותו בבית ולאחר שהוא (העד) אמר לחליל, שאינו יכול לשים את התיק אצלו, בחלוף מחצית השעה - חליל נתן לנאשם את התיק ויום למחרת - הנאשם הראה לעד את המחסניות.

העד אישר, כי ראה את התיק לפני שהגיע לנאשם אך לדבריו - לא ידע מה יש בתוך התיק. לדבריו, ראה את התיק גם בביתו של הנאשם.

לדבריו, אחת מתוך המחסניות שהוצגו לו הייתה מלאה בכדורים.

העד אישר, כי הנאשם "נלחץ" מחליל וכי הנאשם נאלץ לאפשר לשים את התיק אצלו "בעל כורחו".

בהמשך טען, כי הנאשם אמר לו, שלקח את התיק מחליל וכי הוא אמר לנאשם להחזיר את התיק לחליל ולא להשאיר אותו בביתו.

ע.ת.6, (בפרוטוקול סומן בטעות כ- ע.ת.5) - אחי הנאשם, מוחמד אלקטנאני הוכרז אף הוא כעד עוין בהתאם להוראות 179 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, ואמרתיו במשטרה נתקבלו מתוקף סמכותו של בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 10א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971.

באמרתו מיום 09.11.18 שעה 17:07 - ת26/א' - לאחר שנועץ גם הוא בסניגור המייצג את הנאשם בתיק זה מסר, כי הוא תלמיד בית ספר, חוזר הביתה בשעה 14:00 וישן עד 18:00, לאחר מכן יוצא לשחק כדורגל עם חברים וחוזר בין השעות 20:00 - 21:00, והולך לישון. יש ימים בהם אינו רואה כלל את אחיו - את הנאשם, ויש ימים בהם רב עם הנאשם ואביהם כועס עליהם.

בדרך כלל הולך לישון לפני הנאשם.

בחדר שלהם ישן גם אחיהם הקטן, בשם מועתז, שהוא בן 10 - 12.

מול הדלת של החדר יש פרגולה והמפתח בדרך כלל מונח על מדף בתוכה.

הארון בחדר משמש את שלושת האחים. העד לא ראה את התיק שהיה בחדר ולטענתו - רב עם אחיו - הנאשם - ואינו מדבר איתו.

העד מכיר את חליל, ראה אותו בביתם בפעם האחרונה כחודש לפני גביית האמרה, חליל רצה שהנאשם יבוא איתו לעבודה והנאשם סירב.

כשנשאל, אם הנאשם מצוי בקשר טוב עם חליל השיב, שלא תמיד ושהם מדברים מידי פעם.

כשהוצג לעד התיק אישר, כי מדובר בתיק שלו אך לטענתו - זרק אותו מזמן בארון ואחריו היו לו כבר עוד שני תיקים.

העד לא יכול היה להסביר, כיצד הגיעו אמצעי לחימה לתיק.

באמרתו הנוספת, מיום 18.11.18 שעה 15:09 - ת/26ב' - הושמעה לו הקלטת השיחה בינו לבין הנאשם בתא המעצר.

העד אישר, כי במהלך המעצר אמר לו הנאשם, שיגיד בחקירה שהוא לא יודע ושהתיק אינו שלו. הנאשם אף ביקש ממנו להגיד, שלחצו עליו (על העד) בחקירה הקודמת ולכן אישר שהתיק שלו.

העד אישר, כי איש לא לחץ עליו בחקירה.

העד עמד על כך, שלא ידע שאחיו שם את התיק בבית.

העד אישר, כי שמע את חליל אומר לבן משפחה נוסף בשם איוב, שאם לא היה מטען החבלה בתיק - אז הנאשם היה משתחרר.

העד מסר, כי מיוחד להתעמת עם חליל היות שלא רוצה שהדוד שלו יכעס וגם כי חליל שונא אותו.

בחקירתו הראשית, כשהוצג לו התקליטור ת/15א', המתעד את החיפוש, מסר, כי החדר שהוצג משמש את העד, ביחד עם האח הקטן מועתז והנאשם.

כשהוצג התיק של התיק שנתפס בחדר, השיב, כי אינו שייך לו ואינו קשור אליו.

העד אישר, כי הארון משמש את שלושת הנוכחים בחדר.

העד אישר, כי מכיר את חליל.

כשנשאל העד לגבי השיחה שלו עם איוב בנוכחות מרזוק, אביו של חליל וכן על השיחה עם הנאשם בתא המעצר, השיב כי אינו זוכר.

העד טען, כי אינו מיוחד מדודו מרזוק אלא הוא "חבר איתו".

בחקירתו הנגדית שב וטען, כי אינו יודע של מי התיק.

כשנשאל, לגבי הקשר שלו עם חליל השיב, כי חליל אינו אוהב אותו ואף אינו אוהב את עצמו.

בשלב מסוים בחקירתו הנגדית, ביקש לספר את האמת ואמר, שהוא בן למשפחה טובה, שאינה מתעסקת ב"דברים כאלה" וכי אחיו - הנאשם - חף מפשע. לדבריו, התיק שייך לחליל.

לדבריו, בזמן החיפוש היה בבית ספר.

בחקירתו החוזרת, אישר, כי אמו מחביאה את המפתח של הבית מעל הדלת. כשנשאל, אם רק הם (כלומר המשפחה) יודעים היכן המפתח השיב, כי יתכן שיש מישהו אחר שיודע היכן המפתח.

תמלילי השיחות המבוקרות שבין הנאשם לבין חליל; עבד אל רחמן; אביו - קאיד - הוגשו כולם, (סומנו ת/7 - ת/12) וההתייחסות אליהם תובא בסיכומים.

עד כאן ראיות התביעה.

הנאשם בחר להעיד, לאחר שהוסברו לו האפשרויות העומדות בפניו והוא העד היחידי מטעם ההגנה.

ההגנה הסכימה, כי אמרתיו של הנאשם תשמשנה חלף חקירתו הראשית.

אמרות הנאשם הוגשו במסגרת פרשת התביעה.

באמרתו הראשונה של הנאשם, מיום 06.11.18, שעה 13:03 - ת/1א' - מסר, לאחר היוועצות בעו"ד, כי הנשק שנתפס אינו קשור אליו וכי אינו מתעסק בדברים כאלו ואינו עובר על החוק.

לדבריו, עובד במסעדה בעיר קריית מלאכי ובמסעדה נוספת ביישוב מגוריו, 7 ימים בשבוע, כמעט בכל שעות היום עד השעה 00:00 בלילה (עם הפסקה).

לדבריו, לומד נהיגה וחוסך את משכורותיו לקניית בית.

לדבריו, אינו מעשן סמים, אפילו לא סיגריות.

לדבריו, לבית יש מפתח אחד בלבד, אחיו וגם בני דודים וחברים יודעים היכן הוא, אך אם ישנם אנשים בבית - לא ניתן להיכנס לבית ללא ידיעתם.

כשהוטח בו, כי בחיפוש בביתו נמצא תיק עם אמצעי לחימה מסוגים שונים השיב, כי אינו מתעסק בדברים אלה, אך בתקופה האחרונה היו להם "קצת בעיות" ואנשים מאיימים עליהם. כשנשאל על איזה בעיות הוא מדבר השיב, כי בגלל הבחירות ישנו סכסוך עם משפחת אבו סויס ואשווי.

לדבריו, לא הגיוני שהיה מכניס דברים כאלה לביתו, במיוחד שנאמר לו מראש, שהולך להיות אצלו חיפוש.

בנוגע לחליל, טען הנאשם, כי הוא בן דודו אך הם אינם בקשר טוב.

הנאשם שלל את האפשרות, שאפשר למישהו להחביא את אמצעי הלחימה בביתו.

באמרה השניה, מיום 06.11.18 שעה 17:47 - ת/א' - לאחר היוועצות בעו"ד (ולאחר שבסיום גביית אמרתו הראשונה נלקח הנאשם לצילום ולהטבעה ותוך כדי הליך זה החל דו שיח בינו לבין החוקר רס"ר חן אורן - ראו מזכר ת/24ב), מסר הנאשם, לאחר שנתבקש לספר מה באמת קרה, כי חליל הגיע אליו וביקש ממנו להחביא אצלו תיק, מבלי לפתוח אותו.

הדבר היה יומיים לפני גביית האמרה, בשעה 20:30, חליל הגיע עם רכב "קיה" לבנה של אביו, הוציא את התיק מהכיסא שליד הנהג והוא מסר לו אותו דרך חלון הרכב, מבלי לצאת מהרכב.

לדברי הנאשם, התיק "לא היה כל כך כבד", הוא לא פתח אותו והחביא אותו מעל הארון, כדי שאחיו לא יגלו בו. לדבריו, אם היה פותח אותו ויודע מה יש בו - לא היה לוקח אותו.

התיק היה בצבע אדום.

לא היה אף אדם נוסף עם חליל ברכב.

חליל התקשר אליו כשהיה ליד ביתו והוא יצא אליו.

חליל אמר שלמחרת בבוקר הוא יבוא לקחת את התיק.

לדבריו, לא שם לב מה חליל לבש.

המפגש ביניהם ארך כשלוש דקות.

הוא רואה את חליל בדרך כלל פעם בשבוע.

באמרתו השלישית של הנאשם מיום 10.11.18 שעה 14:48 - ת3א' - מסר הנאשם, כי אינו יודע מי שם את התיק מעל ארון הבגדים, יתכן שמדובר בחליל, כי אם היה יודע שיהיה חיפוש לא היה משאיר את הדברים בבית כי הוא לא מתעסק עם הדברים האלה.

לדבריו, יומיים לפני הבחירות נאמר לו שעתיד להיות אצלו חיפוש ולכן לא הגיוני שהיה שם אצלו את הדברים האלה.

לדבריו, מישוהו השתיל את זה בביתו כדי להפיל אותו ואת חליל או שאולי חליל שם את זה.

לדבריו, אין לו אמון בבני דודיו.

כשנאמר לו, שהוא צעיר, אין לו מעמד חשוב במשפחה ולכן אין סיבה שירצו להפיל דווקא אותו השיב, שאינו יודע.

בהמשך האמרה, לאחר דו שיח עם החוקר - רנ"ג שי מלול, בו הוצע לנאשם לומר את האמת, מסר, כי התיק של חליל, חליל התקשר אליו יומיים לפני החיפוש ואמר שייתן לו תיק ושהוא ישים אותו אצלו. הנאשם שאל מה יש בתיק והוא ענה לו: "אחר כך תדע". חליל הגיע מאחורי הבית, מסר לו את התיק מהחלון האחורי של הבית ואמר לו לא לפתוח את התיק. הנאשם שם את התיק מעל הארון.

לדבריו, לא חשד בענין וגם לא סיקרן אותו לדעת מה יש בתיק, כי הם רגילים לכך שאם מישוהו מבקש לא לגעת במשהו אז לא נוגעים.

כשנשאל הנאשם, כיצד הגיע התיק של אחיו - ע.ת.6 - אל חליל השיב, כי התיק היה זרוק מאחורי הבית ויתכן שחליל לקח אותו ושם בו את הדברים.

לדבריו הנאשם, החליט באותה העת למסור את האמת לאחר שראה את אביו, את אחיו מוחמד וגם את אמו "בפנים" אך מה שהוא מוסר - זו האמת.

לדברי הנאשם, אחיו - ע.ת.6 - לא ידע דבר על התיק.

לדעתו של הנאשם - התיק אינו של חליל, כי חליל עצמו אינו מתעסק עם הדברים האלה.

הנאשם זיהה את התיק על פי תמונה שהוצגה לו.

באמרתו הרביעית של הנאשם מיום 14.11.18 שעה 10:18 - ת/א4' - הושמעה לנאשם הקלטת שיחה בינו לבין אחיו ע.ת.6, שהתיק אינו של ע.ת.6 ואין להם תיק כזה בבית.

כשהוצג לו, שאחיו - ע.ת.6 - וגם אמו, מסרו שהתיק הוא של ע.ת.6 וכן שהוא עצמו אמר זאת בחקירתו הקודמת השיב, שהחוקרים לחצו עליו, הביאו את אמו שלו, את אחיו ואת אבא שלו, והוא לא ידע מה לעשות.

כשהושמעה לו הקלטה בה הוא אומר לאחיו - ע.ת.6 לומר, שהתיק אינו שלו ושהמטרה לחצה עליו השיב, שהוא (ע.ת.6) "ילד קטן", אינו מבין בכלום, המטרה לחצה עליו והלחץ עליו גרם גם לו (לנאשם) להילחץ.

לאחר מכן, חדל הנאשם לשתף פעולה ונמנע מלזהות את קולו בהקלטות שהושמעו לו.

הנאשם שב וטען, כי אינו יודע למי התיק שייך וכי התיק אינו קשור אליו.

בהמשך, ביקש הנאשם להתנצל בפני החוקר - רנ"ג שי מלול, על כך שבאחת השיחות שהושמעה לו קרא לו "שמן" אך כשנאמר לו, שמתוך כך ניתן להבין שהוא הדובר, שב וטען, כי הוא אינו הדובר בהקלטה.

בהמשך, שב על גרסתו באמרתו הקודמת - ת/א3'.

הנאשם טען, כי לא ידע מה שיש בתיק, פתח את התיק וראה בקבוק "ספריי" ומשהו עטוף בבד ואת שאר הדברים לא ראה. חליל אמר לו שיש בתיק מחסניות (ש' 238).

אך בהמשך, (ש' 268) מסר הנאשם, שחליל אמר לו שיש "מטען" אך הוא לא ידע "מטען של מה". עם זאת, על הרימון לא ידע.

בהמשך, (ש' 282) שינה טעמו ואמר, שחליל אמר לו שיש בתיק מחסניות ורימון ולא דיבר על מטען.

הנאשם הוסיף, כי התיק בהתחלה היה אצל "עבדו" (הכוונה - ל-ע.ת.5). זה היה יומיים לפני שהתיק הגיע אליו. הוא יודע על זה מתוך כך, שישב אצל ע.ת.5, חליל הגיע לשם ו-ע.ת.5 אמר לו לקחת את הדברים האלה מאצלו. אז אמר לו (לנאשם) חליל לשים את הדברים אצלו עד למחרת והוא ייקח ממנו.

כשהושמעה לנאשם הקלטה של שיחה שלו עם חליל, ששהה בתא המעצר הסמוך, בה אמר לחליל, שיש סרטון בו רואים שחליל מביא לו את התיק - השיב, שלא באמת הראו לו סרטון כזה, אך הוא פחד מחליל, ולא רצה שחליל יחשוב, שהוא (הנאשם) "פתח עליו" לכן רצה שיחשוב, שלחוקרים יש משהו עליו.

כשהוטח בנאשם, שעל פי הדברים שאמר לחליל, קיבל את התיק לא מחלון ביתו אלא "ליד הבית של מורד" שינה טעמו ומסר, שלקח את התיק מהבית של חליל, חליל נתן לו את זה מהרכב מול הבית שלו, שזה גם ליד הבית של מורד, שמתגורר ליד חליל.

כשהושמעה לו הקלטה נוספת של שיחה בינו לבין ע.ת.5 אישר, כי אמר לע.ת.5, שהוא (ע.ת.5) "נגע" אבל לא מצאו טביעות אצבעות שלו. הנאשם טען, שע.ת.5 נגע בדברים שהיו בתיק, כשחליל נתן לו את התיק הוא תפס אותם.

בעימות שבין הנאשם לבין חליל מיום 10.11.18 שעה 19:40 - ת/א5' - חזר בו הנאשם וטען, שחליל לא נתן לו כלום. לדבריו, אם בחקירה אמר שחליל העביר לו את התיק - זה היה שקר, כי לחצו עליו.

לדבריו, אינו יודע מי שם את התיק בבית.

לדבריו, הבטיחו לו, שאם הוא יספר את האמת - בני משפחתו ישוחררו אך כשהוטח בו, שלא הובטח לו דבר כזה ושנאמר לו פעם אחר פעם מפי רנ"ג שי מלול, שאינו מבטיח דבר - השיב, כי אין לו מה להגיד.

בעימות שבין הנאשם לבין ע.ת.5 מיום 14.11.18 שעה 18:42 - ת/א6' - מסר הנאשם, שהתיק היה אצל ע.ת.5 וגם היה אצלו, אך שניהם לא ידעו מה יש בתיק וחליל אמר לו (לנאשם), שבתיק יש רק מחסניות. לדבריו, לא ידע שיש רימון ואם היה יודע - לא היה מכניס את התיק לבית. היו שתיים, שלוש או ארבע מחסניות והוא אינו יודע אם הן היו מלאות או ריקות.

הנאשם אישר, כי היה בביתו של ע.ת.5, חליל הגיע למקום ו-ע.ת.5 אמר לחליל שיקח את הדברים האלה מאצלו. לאחר מכן - חליל הביא את הדברים אליו.

לדבריו - הם פתחו את התיק אצל ע.ת.5, בוואדי שמאחורי הבית שלו. חליל הגיע לאחר שהם פתחו את התיק. באותו מעמד - הם נתנו לחליל את התיק ולאחר יום או יומיים חליל מסר את התיק לנאשם.

הנאשם חזר בו מדבריו ש-ע.ת.5 ראה את התיק אצלו.

הנאשם חזר בו מדבריו, שהגיע לביתו של חליל וקיבל שם את התיק. ע.ת.5 הוסיף באותו עימות, כי חליל התקשר אליו וביקש ממנו להתקשר לנאשם, אך הוא לא התקשר לנאשם, יצא מאחורי הבית לכיוון הוואדי ואז עבר הנאשם משם, הם מצאו את התיק מאחורי הגדר של הבית.

לדברי ע.ת.5, חליל אמר לו שהוא שם את התיק "מאחורה" ושיש בו דברים בשווי 20 - 30 אלף ₪. חליל ביקש ממנו לשמור את התיק עד למחרת כי אמור להיות אצלו (אצל חליל) חיפוש בבית. לאחר שהנאשם והוא פתחו את התיק - התקשר לחליל וביקש ממנו לקחת את התיק כי הוא לא יכולה להשאיר אותו אצלו. חליל הגיע אחרי 4 דקות ולקח את התיק. אחרי 3 ימים - ראה את התיק אצל הנאשם כשישב אצלו במרפסת, והנאשם הראה לו שתי מחסניות ריקות. ע.ת.5 אמר לנאשם - איך הוא שם את הדברים האלה אצלו והציע לו להתקשר לחליל ויגיד לו שייקח אותם. הנאשם השיב שחליל "לחץ עליו" ושאמור להיות חיפוש אצל חליל.

בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם, כי התיק נמצא מעל הארון שלו וכי הוא שם את התיק שם.

לדבריו, לא ידע מה יש בתיק.

כשנאמר לו, שבחקירתו מסר שידוע מה היה בתיק השיב, כי ידע על מחסניות בלבד וכי עובדה זו נאמרה לו בחקירה.

הנאשם הכחיש, כי חליל אמר לו מראש מה יש בתיק.

לדבריו, פתח את התיק קצת, הסתכל לרגע וסגר אותו.

לדבריו, אינו יודע מה זה מטען חבלה ולכן לא הבין מה הם הדברים שהוא רואה בתיק.

לדבריו, גם כאשר היה אצל ע.ת.5 וראה את המחסניות - לא ידע מה הם ו-ע.ת.5 הוא זה שהסביר לו מה זה מחסניות.

לדבריו, בחקירה במשטרה "הלחיצו" אותו, הוא לא אכל ולא ישן שלושה ארבעה ימים, הביאו את אמו, אביו ואחותו הקטנה למקום.

לדבריו, חליל אמר לו שאם יפתח את התיק הוא יהרוג אותו. חליל הוא עבריין ומעשן חשיש.

בהמשך חקירתו הנגדית אישר, שחליל אמר לו שיש בתיק מחסניות לפני שהוא קיבל את התיק.

עוד הוסיף, שהוא יודע מה זה מחסניות כי מוכרים "מלא" מחסניות בחנויות ברהט.

לדבריו, גם אם חליל אמר לו שיש בתיק מטען חבלה, הוא אינו יודע מה זה מטען חבלה (ע' 186 ש' 12 - 13 לפרו' מיום 26.12.21).

לשאלת בית המשפט, מה סבר הנאשם שיש בתיק השיב, כי אינו יודע. כשנשאל שוב על ידי בית המשפט, אם הכל בסדר בנוגע לתיק - מדוע הושאר אצלו לשמירה השיב, שחליל רצה לשים את התיק אצלו ואחר כך לגנוב אותו ממנו ולבקש ממנו כסף וכי כך חליל עשה גם בעבר גם לבן דוד אחר.

עד כאן ראיות ההגנה.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי נקודת המחלוקת המרכזית בתיק הינה שאלת מודעותו של הנאשם.

התביעה הדגישה, כי כעולה מתיעוד החיפוש - ת/15א' - היו המחסניות בתחתית התיק, כך שאם הראה הנאשם את המחסניות ל-ע.ת.5 - מחויב הדבר, שראה גם מה יש מעליהם.

התביעה טענה, כי אין כל אחיזה בראיות לטענות ההגנה בדבר הפעלת לחץ פסול על הנאשם בחקירתו. יתר על כן, הפנתה התביעה לכך, כי ההגנה ביקשה לראות באמרות הנאשם את חקירתו הראשית ועצם בחירה זו מעידה על כך, שאינה חולקת על הנאמר בהם.

התביעה הפנתה להתבטאויותיו של הנאשם בשיחות המבוקרות השונות, מהן עולה מודעות מלאה לתכולת התיק.

התביעה הפנתה לעדותו של ע.ת.5, אשר סיפר, כי אמר לנאשם להחזיר את התיק לחליל.

לטענת התביעה, מעדותו של ע.ת.5 ניתן ללמוד גם כן על כך שלנאשם הייתה מודעות מלאה לתוכן התיק עוד לפני שהתיק הגיע לידי, כאשר ע.ת.5 אף ניסה לשכנע את הנאשם שלא לקבל את התיק.

ההגנה הפנתה לעדותו ואמרותיו של ע.ת.6, גם מהם עולה, כי הנאשם היה מודע לתכולת התיק.

התביעה עתרה, כי בית המשפט יקבע ממצאים בהתאם לאמרותיהם של העדים ע.ת.5 ו-ע.ת.6 במשטרה ויבכר אותן על עדותם של עדים אלה בבית המשפט.

התביעה טענה, כי חששותיו של הנאשם, שטביעות אצבעו וטביעות אצבע של אחרים מבני המשפחה תמצאנה על אמצעי הלחימה - כפי שעולה שוב ושוב בשיחות המבוקרות - מלמדות על כך, שנגע באמצעי הלחימה.

התביעה ביקשה לתת משקל משמעותי לשיחות המבוקרות, היות שבהן דיבר הנאשם כמשיח לפי תומו, כשהוא סבור, שהשיחות מתנהלות בחדרי חדרים.

התביעה מפנה לאמרת הנאשם ת/4, ממנה עולה בבירור, כי הנאשם היה מודע מראש בנוגע לתכולת התיק, לרבות מטען החבלה.

התביעה טענה, כי אין כל שחר לדברי הנאשם, שחליל ביקש להחביא אצלו את התיק על מנת לגנוב אותו ממנו ולהאשים אותו וכי על אף שהנאשם טען, שחליל עשה "תרגיל" דומה לאחרים - לא הובאו כל ראיות בנוגע לכך.

התביעה טענה, טענה חלופית, כי מכל מקום ניתן להחיל על הנאשם את החזקה הקבועה בדין בנוגע "עצימת עיניים".

התביעה טענה, כי אין בסיס ראיתי לכך, שהנאשם פעל תחת איום או הכרח מצדו של חליל.

התביעה ביקשה להרשיע את הנאשם בעבירות.

ההגנה טענה, כי התביעה נתלית במשפטים ואמירות מתוך השיחות המבוקרות שאין להם רצף הגיוני ולא ניתן לבסס עליהם ממצאים, אלא השערות בלבד.

ההגנה ביקשה לקבל את עדותו של ע.ת.5 בבית המשפט כמהימנה ולקבוע, שהנאשם לא היה מודע לתכולת התיק אלא רק לשתי מחסניות אותם ראה כאשר פתח את התיק ביחד עם העד.

ההגנה טענה, כי המידע בנוגע לתכולת התיק הגיעה לנאשם מחוקרי המשטרה.

ההגנה טענה, כי לצורך הכרעה במחלוקת אין חשיבות לשאלה, של מי היה התיק מלכתחילה.

ההגנה טענה, כי לא הוגשה חוות דעת בנוגע לזיהוי הקולות בשיחות המבוקרות.

ההגנה טענה, כי לא ניתן ללמוד מדברי הנאשם לאחיו בשיחה המבוקרת, בהם חושש מכך שחליל יאמר שהוא היה מודע לתוכן התיק, שאכן היה מודע לתוכן התיק.

ההגנה טענה, כי אמרות העדים ע.ת.5 ו-ע.ת.6 אינן עומדות בתנאים הקבועים בדין על מנת לקבלן.

ההגנה טענה, כי הנאשם פעל תחת לחץ מחליל.

ההגנה טענה, כי למילה "מטען" ישנן משמעויות רבות וכי הנאשם לא הבין באיזה מטען מדובר ואף סבר כי מדובר ב"מטען של טלפון".

ההגנה טענה, שאין לקבל את עמדת התביעה, לפיה כל אדם אמור לדעת מהו מטען חבלה.

ההגנה ביקשה לזכות את הנאשם מהאשמה.

דין והכרעה

למעשה, החלק העובדתי - פרק א' בכתב האישום - לא הוכחש על ידי ההגנה, במענה שנמסר. ההגנה אף לא הכחישה, כי הפריטים שנמצאו בתיק הם אמצעי לחימה, כמפורט באותו הפרק בכתב האישום.

ההגנה אף לא טענה, במסגרת המענה, כי הנאשם פעל תחת אילוץ או כורח.

ההגנה לא טענה בנוגע לחוקיות החיפוש ואף ציינה, במסגרת המענה, כי אין "טענת זוטא" כלומר - אין באמתחתה טענות בנוגע לקבילות האמרות שנמסרו מפי הנאשם. ההגנה אף ביקשה לראות באמרות הנאשם את חקירתו הראשית - כך שבוודאי לא תוכל לטעון נגד האמור בהן.

המחלוקת היחידה שבין הצדדים, כפי העולה מהמענה - היא בשאלת מודעותו של הנאשם לכך, שהתיק שהחזיק הנאשם בביתו - הכיל את אמצעי הלחימה כמפורט בכתב האישום.

כבר בפתח הדברים ניתן לומר, שרק לפי העובדות אותם מאשרת ההגנה בסיכומיה - קרי: שהנאשם קיבל את התיק מחליל, המוכר כעברין (ההגנה אף טענה, שהנאשם חושש ממנו, בין היתר בשל כך); שחליל הזהיר את הנאשם לא לפתוח את התיק; שחליל אמר לנאשם, שחושש מכך שייערך חיפוש בביתו והתיק יימצא; שהנאשם שמע, שמה שיש בתוך התיק שווה 20 - 30 אלף ₪; שכן דודו של הנאשם - ע.ת.5 - סירב להמשיך ולהחזיק את התיק בביתו היות שפחד, שיסתבך אם התיק ייתפס אצלו; שהנאשם ובן דודו - ע.ת.5 - פתחו את התיק, בניגוד להנחיית חליל, וראו בו מחסניות;

שהנאשם הניח את התיק בביתו במקום שאינו נגיש לאחיו הקטנים - כל העובדות האלה - יש בהן בבירור כדי להקים את החזקה המכונה, במשפט המקובל - עצימת עיניים ולאחר תיקון 39 משנת תשנ"ד - 1994 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 - באה לידי ביטוי מפורש בסעיף 20(ג)(1) לחוק זה, אשר קובע:

רואים אדם שחשד בדבר טיב התנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם.

היות שחזקה זו היא תחליף למודעות, והעבירה בגינה הועמד הנאשם לדין, שעניינה החזקת נשק ותחמושת - היא עבירה הדורשת מחשבה פלילית מסוג מודעות - הרי די בכך כדי להרשיע את הנאשם בעבירה.

ראו י' קדמי, **על הדין בפלילים - חוק העונשין - חלק ראשון (מהדורה חדשה 2012)**, חלק א, ע' 215:

סעיף 20(ג)(1) לתקון, מעגן בהוראה חקוקה, את הכלל שלפיו: מקום שאדם "חושד" - בפועל - שטיב התנהגותו מביא אותה בגדרה של התנהגות אסורה או שיש אפשרות, מעשית, שמתקיימות הנסיבות הדרושות להרשעה, והוא נמנע מלברר את "אמיתותה, של החשד, רואים אותו כמי שהיה מודע לטיבה האמיתי של ההתנהגות ולקיומה של הנסיבה.

כן, ראו ע"פ 4463/04 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

"עצימת עיניים" הינה התעלמות מודעת מאפשרות קיומה של נסיבה על אף החשד שמא היא מתקיימת, והימנעות עובר למעשה מבדיקת המצב לאשורו.

(ההדגשות אינן במקור).

ואולם, עלה בידי התביעה הכללית להוכיח, מהראיות שנשמעו, במידת ההוכחה הנדרשת בפלילין - קרי: מעבר לכל ספק סביר - כי הנאשם גם היה מודע בפועל לתכולת התיק ואף מעבר לכך - כי הנאשם היה שותף פעיל בכל הנוגע להחזקת אמצעי הלחימה ולא רק מי שהחזיק אותם בעבור אחר.

הנאשם, שעשה רושם שאינו אמין, בלשון המעטה, ואף רושם מניפולטיבי מאוד על בית המשפט - מסר שלל גרסאות שונות ומשונות. בתחילה - באמרתו ת/1 - הכחיש מודעות כלשהי לקיומם של אמצעי הלחימה ואף טען, כי לא היה מכניס דבר כזה לביתו, אפילו לא מאפשר למישהו להחביאם בביתו.

אך לאחר שנלקח להליך השגרתי של צילום והטבעה - ככל הנראה, פעולת ההטבעה עוררה חשש אצל הנאשם אשר, כעולה מהשיחות המבוקרות בינו לבין אחרים המעורבים בפרשה - שיער, כי תמצאנה טביעות אצבעותיו על אמצעי הלחימה ולכן, כעולה מהמזכר ת/24ב' - ביקש מהחוקר רס"ר חן אורן, אשר ליווה אותו בהליך זה - למסור אמרה

נוספת - ת/2, שהיא תהיה "האמת" והפעם הודה, כי קיבל את התיק מחליל ואף החביא אותו מעל הארון, כדי שאחיו לא יגוע בו, אך טען, כי לא היה מודע לתכולתו.

באמרתו הבאה חזר בו מסיפור זה וטען, כי אינו יודע מי שם את התיק מעל הארון וכי מדובר בהשתלת אמצעי הלחימה על ידי חליל או אדם אחר אך תוך כדי אותה חקירה, חזר בו שוב והפעם סיפר, כי חליל התקשר אליו יומיים לפני החיפוש וביקש לשים את התיק אצלו תוך שהזהיר אותו שלא לפתוח אותו. עוד אישר הנאשם, באמרה זו, כי התיק עצמו הוא תיק שמקורו בביתו ושהיה שייך לאחיו - ע.ת.6, אם כי אחיו לא ידע על החבאת התיק בבית.

באמרתו הרביעית, שהיא החשובה ביותר, ונמסרה לאחר שהושמעו לנאשם השיחות המבוקרות והוא חש, כי הגיע למבוי סתום - אישר הנאשם (לאחר הכחשות בתחילת החקירה), כי חליל אמר לו מראש, למעשה, כמעט על כל תכולת התיק: בין היתר, על כך שהתיק מכיל מחסניות, מטען ואף רימון.

הנאשם הוסיף, באותה אמרה, כי למעשה - לא הביא חליל את התיק אליו לביתו, אלא הוא שנטל את התיק מחליל בסמוך לביתו של האחרון. זאת, לאחר שהוטחה בפניו הקלטה של השיחה המבוקרת עם חליל, בה ניסה להטעות את חליל ולמסור לו, שקיים צילום של מעמד מסירת התיק (זאת על מנת שחליל לא יחשוב, שהנאשם הוא שהפליל אותו).

עוד עולה מאמרה זו, שהנאשם היה מודע גם לכך, שבן דודו - ע.ת.5, נגע בפריטים שונים מתוך תכולת התיק.

די בפריטים שמסר הנאשם באמרה זו - על מנת לקבוע, שהנאשם היה מודע לתכולת התיק, ולהרשיעו בדין, בלא להיזקק לחלופה של "עצימת עיניים".

אך עיון בתמלילי השיחות המבוקרות - ת/7 - ת/12 - מלמד על כך, שלא זו בלבד שהנאשם היה מודע להחזקת פריטי אמצעי הלחימה בביתו, אלא, שנטל חלק מרכזי ומשמעותי במכלול ההתנהלות הנוגעת להחזקתם, לרבות השקעת תעצומות וכן מניפולציות על מנת לטשטש ככל הניתן את מסלולם של פריטים אלה, ואת הקשר שבינו ובין בני משפחה אחרים אל אמצעי הלחימה תוך פעולות אקטיביות לשיבוש החקירה ואפילו תכנון נקמה כלפי מי שהנאשם סבור, כי מסר את המידע בנוגע להחזקת פריטי אמצעי הלחימה למשטרה (קרוב משפחה בשם אנו). התנהגותו של הנאשם מלמדת על מי מבין היטב את מצבו המשפטי ואף את מצבם של יתר המעורבים.

להלן, תובאנה מספר דוגמאות בנוגע לכך:

בשיחה המבוקרת עם אחיו הצעיר של הנאשם - ע.ת.6 (ת/9) - התעניין הנאשם, האם עלה בידי המשטרה לאתר צילומים ממצלמות אבטחה באזור.

בשיחה המבוקרת בין הנאשם לבין דודו חליל (ת/7), עדכן הנאשם בנוגע לחקירת אחיו - ע.ת.6.

הנאשם אף סיפר לחליל, שמסר למשטרה, שמכשיר הטלפון שלו נמצא בשימוש של אדם אחר - מועתז (עמ' 4 ש' 18 - 19) ואף סיפר לחליל, כיצד ביקש מאביו לשתף פעולה בנוגע להסתרת מספר הטלפון שלו (שם, ש' 21 - 23).

בשיחה בין הנאשם לבין ע.ת.5 - 11/ת - הטיח האחרון בנאשם: "ינעל רבאכ יזלאמה איבדת את הדברים". בהמשך, מתעדכן הנאשם באמצעות ע.ת.5 בנוגע לחקירתו של האחרון וכן בנוגע לעצורים אחרים בפרשה ואף מנחה את ע.ת.5 מה לומר בחקירתו - ראו ע' 7 ש' 1 - 2: "אתה רוצה ללכת הביתה? רק תגיד מילה אני לא יודע...". ובהמשך, ש' 20 - 22: "יכול להיות שהם ישחררו אותך כי אין עליך שום דבר אתה, כמו שאבא שלי השתחרר גם אתה תשתחרר".

בהקשר לרימונים אף מביע הנאשם פליאה, כיצד לא נתפסו עליהם טביעות אצבע למרות שע.ת.5 נגע בהם. ראו ע' 22 ש' 19 - 22: "עכשיו אתה... טביעות אצבע לא הוציאו, הם לא הצליחו להוציא שום דבר, אתה תפסת אותם אבל הם לא הצליחו להוציא שום דבר...".

עוד מנחה הנאשם את ע.ת.5 כיצד להימנע מליפול בתרגילי חקירה - ראו שם, ש' 26 - 35: "תשמע אותי, שלא יגיד, שלא יעבוד עלייך ויגיד לך: חליל פתח עלייך או אחמד פתח עלייך וזה, תשמע... העו"ד הסביר לי את זה, אמר לי אם אומרים לך שחליל פתח עלייך תגיד לו - תביא את חליל לעימות שיגיד לי בפנים... אם הוא אומר לך תשבע בקוראן אל תשבע".

בהמשך, ניתן לקרוא כיצד הנאשם שוקל את מצבם המשפטי והראייתי, ואף מזהיר את ע.ת.5 שיתכן שנמצאו טביעות אצבע, כשהנאשם אף מסביר לע.ת.5, איך להתמודד עם מצב בו נמצאו טביעות אצבעותיו על מה מהפריטים - ראו ע' 28 ש' 17 - 20: "העו"ד אמר לי, אם יש עליהם טביעות אצבעות, תגיד לו חליל שלח אותי להביא שלושה שקיות, אמר לי ככה, רגיל, שקיות רגיל, אבל לא יודע שום דבר".

ואכן, לאחר אותה שיחה מבוקרת - פעל ע.ת.5 בהתאם להנחיות הנאשם והכחיש קשר עם חליל, בטענה, כי מסוכסך איתו (ראו ת25א).

בשיחה נוספת שבין הנאשם לבין אחיו הקטן - ע.ת.6 (9/ת) - מתעניין הנאשם בנוגע לפרטים שמסר האח - ע.ת.6 ובהמשך, מעודד את אחיו ואף מנחה אותו כיצד להתנהל בחקירה ואומר לו למסור מידע כוזב, לפיו התיק שנתפס לא היה בשימוש (ע' 4 ש' 23 - 25: "אם הם יחזרו אלייך שוב, תגיד להם התיק הזה לא שלי, ואתם לחצתם עליי, תגיד להם שאתם לחצתם עליי, אני ילד קטן, אתם לחצתם עליי...").

עוד אומר הנאשם לאחיו, כי אם החוקרים לא הגיעו למצלמות - הם הולכים הביתה - ע' 12 וע' 27.

בהמשך אותה שיחה, חושד הנאשם, כי מי שמסר את המידע לנאשם קרוב משפחה בשם "אנור" ומתכנן את הנקמה בו, תוך הזמנתו אליהם לארוחה באופן בו יכנס למערב ואז יפגעו בו (ע' 25 - 30).

בהמשך, דן הנאשם עם אחיו - ע.ת.6 בשאלת הימצאות טביעות אצבע על הפריטים שהיו בתיק ואומר: "יתכן שיש עליהם טביעות אצבע, יש עליהם טביעות אצבע, בטוח, בטוח יש עליהם טביעות אצבע, אני וחליל יש לנו עליהם טביעות אצבע" (ע' 31 ש' 34 - 36).

בשיחה מבוקרת נוספת בין הנאשם לבין אחיו ע.ת.6 (ת/10) - אומר הנאשם לאחיו, בע' 2 ש' 24: "ואם חליל יגיד יודע מה יש בתיק אני אכנס לכלא". בהמשך ע' 3 ש' 15 - 17 חוזר על כך הנאשם ואומר לאחיו: "כן, אתה אין עלייך כלום, אתה תצא הביתה, אמרתי לו... לא יודע כלום, אבל אם חליל יגיד: אחמד יודע מה יש בתיק - אני אכנס לכלא". הנאשם חוזר על כך בע' 23 ש' 16 - 20: "אני רק מפחד מדבר אחד, אני מפחד מחליל, אני מפחד שחליל יגיד שאחמד יודע על זה, זהו, אני לא מפחד פחד, לא יודע מה, אני רק חושש שחליל יגיד שאחמד יודע הכל על התיק, חליל יגיד שאם אני אכנס לכלא, אני יכניס אותי את אחמד". כוונת הנאשם במשפטים אלה ברורה: חליל יודע, שהנאשם מודע לתוכן התיק והנאשם חושש, שחליל ימסור מידע זה לחוקרים.

בהמשך, ב-ע' 7 - 8, מנחה הנאשם את אחיו ע.ת.6 לומר, שהוא מפחד מהשוטרים ואף מפחד מחליל. העד ע.ת.6 אף נקט בעמדה זו לאחר מכן, הן במשטרה והן בבית המשפט.

לאחר קריאת תמלילי השיחות המבוקרות - לא יכול להיות עוד ספק כלשהו בדבר מודעותו של הנאשם לעבירות ונוגע להיותו חלק משמעותי ממערך החזקת הנשק ולא חוליה מקרית וחסרת חשיבות בפרשה.

לסיכום, עלה בידי התביעה הכללית להוכיח, הן מתוך אמרתיו של הנאשם; הן מתוך אמרות ועדויות של יתר העדים ובייחוד בני משפחתו ע.ת.5 ו-ע.ת.6; מתוך הנסיבות - קרי: אופן הסלקת הנשק; וכן מתוך תמלילי השיחות המבוקרות, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם היה מודע לתוכן התיק שהחזיק ובנוסף, אף הווה חוליה משמעותית ולא צדדית או מקרית בכל הנוגע להחזקת אמצעי הלחימה.

מתוך גרסת הנאשם עצמו מתקיימים גם בוודאי התנאים הקבועים בדין לביסוס החזקה של "עצימת עיניים", המספקת אף היא לצורך הרשעתו, אך עניין זה צוין מעבר לנדרש, שכן קביעת בית המשפט היא, כי הנאשם היה מודע בפועל לתכולת התיק.

לאור האמור - מרשיע בית המשפט את הנאשם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.